

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

УПОТРЕБЛЕНИЕ УЧЕНИЯ ЗА ВѢРФ-ТѢ И БЛАГОЧЕСТИЕ-ТО.

В. Какъ требва да са ползовамъ свъ учение-то за вѣрф-тѣ и благочестие-то?

Ш. Требва да испълнявамъ на само-то дѣло Оно, що-то е познато подъ страхъ на тежко Осъжденіе за неиспълненіе-то.

Аще сія вѣсте, блажени Есте, аще творите я.
Іоан. XIII, 17.

Той же рабъ вѣдѣвый волю господина свое-го, и не уготовавъ, ни сотворивъ по воли Его, биенъ будеть много. Лук. XII, 47.

В. Шо требва да са чини, кога съзвирамъ въ сѣбе си грѣхъ?

Ш. Не тѣкмо требва немедленно да принесемъ покаяніе, и твърдо да са рѣшимъ да го убѣгавамъ отъ по-слѣ, ами да са стараемъ по възможность да са заглади стореный отъ него съблазнъ или вредъ, съ противоположни немъ добры дѣла.

Така сторилъ Закхей мытарь, кога рѣкалъ Господъ: *се полъ имѣнія моего, Господи, дамъ нищимъ: и аще кого чимъ Обидѣхъ, возвращу четверицею.* Лук. XIX, 8.

В. Какво е нѣждно предоварденіе въ такъвъ слѹчкѣ, кога ни са чини, че мы сме испълнили нѣкоѧ заповѣдь?

Ш. Требва да располагамъ сърдце-то си споредъ дѣмы-тѣ на Іисуса Христы: *Егда сотворите вся повелѣнная вамъ, глаголите, яко раби неключими Есмы: яко, Еже должны бѣхомъ сотворити, сотворихомъ.* Лук. XVII, 10.

Конецъ и Богъ слава.

